

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਦੁਲਟ, ਜੇ.

ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਜ਼- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਸਿਓਨਰ, ਪੰਜਾਬ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 291.

1958

ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XIX)— ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਅਤੇ 16—ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ —ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ—ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਾਂ —ਕੀ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ— ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ—ਅਗਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰਨਾ—ਕੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ —ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਏ—ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ—ਕੀ ਅੰਤਿਮ ਹੈ।

April, 25th

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਐਕਟ, 1952 ਦਾ ਇਰਾਦਾ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, 'ਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਮਿਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ, ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਾ ਕੇ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੇਣਦਾਰੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਫੈਕਟਰੀ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਨਿਯਮ ਲਈ 50 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ - ਜੇ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।//

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ।

ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹੱਥੀਵਾਲਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1), ਤੋਂ ਭੇਜੀ ਗਈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਂਡਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ^ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿੱਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ।

ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਦੁਲਤ, ਜੇ.—ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ (ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. ਡੁਇਟ, ਜੇ. 1955 ਦੀ 291, 1955 ਦੀ 383, 1956 ਦੀ 534, 1956 ਦੀ 535, 1956 ਦੀ 579, 1956 ਦੀ 603 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 219 ਦੀ ਧਾਰਾ 219 ਦੀ 32) ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਪਰਾਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ, ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਇੱਕ Qf ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਆਦਮੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। . ਇਹਨਾਂ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕੋ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਬੰਬ 209.

ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਾਂ ¹ ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ-ਕੇਂਦਰੀ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1955 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂ 291), ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਬੇਤਰੀਕ ਫਿਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ, ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਦੁਲਟ, ਜੇ.

ਕਰਮਚਾਰੀ ¹ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XIX ਐਕਟ) 1 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਗੋਲਡਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਸੀ। ਮਿੱਲਾਂ। ਇਹ ਫੈਕਟਰੀ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ-ਰਾਮ ਲਾਲ, ਕਨੌਈਆ ਲਾਲ ਅਤੇ ਮੁਨੀ ਲਾਲ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੋਲਡਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਨੇ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤਿੰਨ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਭੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਨੀ ਲਾਲ ਨੇ ਗੋਲਡਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਨਾਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਲੂਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਸਮੇਤ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਜ਼ ਮੁਨੀ ਲਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਲੂਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਧ ਬਣਾ ਕੇ ਦੂਜੇ ਲੂਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੂਮਸ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ 16 ਤੋਂ 18 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਫੈਕਟਰੀ, ਭਾਵ, ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲ, ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੋਲਡਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ

ਜਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਵੀਡੇਂਟ ਫੰਡ ਯੰਤਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਤੱਥ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਥਿਤੀ ਦੂਜੇ DuiaL J ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੇਸ, ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇ।

ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਬਹਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਗੇ, ਇਮਪਲਾਇਜ਼ ਪਰਾਵਿਡੇਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 19A ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਧਾਰਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

“19 ਏ. ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:

- (i) ਕੀ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ ਜੋ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ;
- (iA) ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਪਨਾ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ;
- (ii) ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਜਾਂ
- (iii) ਕੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ; ਜਾਂ

(iv) ਕੀ ਲਾਭ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ ਫਿੱਟ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ
ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ-
ਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਮਾਲਕ

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ
ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ /ਪ੍ਰੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨਾਲ -
ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ
ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ
ਹੋਵੇਗਾ।"

ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜੇ
ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਕਟਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਇਹ
ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ
ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ
ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ
ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ
ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ
ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ
ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਹ ਕਿ ਅੰਤਿਮਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ,
ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੋ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ
ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਸੰਗਤ
ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਖ ਮਿੱਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ
ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੇਂਦਰੀ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ

ਮਿਸਟਰ, ਸੀਕਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ

ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ

ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ
ਅਯੋਗ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ- ਪੰਜਾਬ ਤੰਬੂ, ^J" ਪਰ ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ
ਸੀਕਰੀ ਦੇ ਇਸ ਕਬੂਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ।

ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। JC7 ਸਟੈਂਡ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੇਲੋੜੇ ਇਹ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ i 19A ਦੀ ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਫਿਰ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਤੋਂ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ 16 ਤੋਂ 18 ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲ ਅਜੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਗੋਲਡਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਨਾਂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

“1. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952 ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

“(2) ਇਹ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(3) ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-

(a) ਹਰੇਕ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਫੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ

- (b) ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਲਈ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਰੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਵੇ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ।

- (4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ 'ਸੈਕਸ਼ਨ' ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

-

“16(1) ਇਹ ਐਕਟ ਇਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

- (a) ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਅਤੇ

(b) ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਸਥਾਪਨਾ, ਗੋਲਡਨ SiUe MUIs ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ- ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਲਾਸ਼, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਾਲ ਨਹੀਂ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਥਾਪਨਾ।

ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ
ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ

ਵਿਆਖਿਆ। -ਸ਼ਕਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਬਦਲ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ, ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਲਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਨਵੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੱਕ ਵੀ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਗੋਲਡਨ ਸਿੱਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ- ਕੋਚਰੀ ਪੁੱਤਰ, ਧਿਆਨ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਵੀਡੇਂਟ ਫੰਡ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ , ਭਾਵ,

ਕਮਿਸ਼ਨਰ 3 ਨਵੰਬਰ 1952, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ- ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ . . .
ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵੀਡੇਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ J²i^t ਨੇ ਪੰਜਾਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਛੁੱਟ, ਜੇ. ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਆਕਾਰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹੱਥੀਵਾਲਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟਸ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਫੈਕਟਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਐਮਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀਆਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹਨ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ - ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ 1 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 1952, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ 1 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(I) ਏਆਈਆਰ 1957 ਬੰਬ. 209.

ਸਿੱਖੋ ਜੱਜ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹਥ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ!- ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਜ਼ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਰਲ ਨੇ 50 ਜਾਂ 1 ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ

ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ

ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫਰਕ ਦਾ ਉਦੇਸ਼

ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਇਰਾਦਾ ਫਨਜਾਬ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਡੁਇਟ-ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ. ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ a. ਫੈਕਟਰੀ 50 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਕੁਝ ਵੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ "ਫੈਕਟਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕੋਈ ਵੀ ਅਹਾਤਾ" ਜਿਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ", ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਲੂਮਾਂ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਬਚੀਆਂ ਲੂਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕੰਧ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਨਾਵਟੀ ਤਰੀਕਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਵਿਛੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨਾਲ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ

(1) ਏਆਈਆਰ 1957 ਬੰਬ. 209.

ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਾਂ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਤੋਂ, ਕੋਦਰੀ ਦੇ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ , ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ I ਦਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ , ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ-

ਦੁਇਤ, ਜੇ. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਸਨ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੇਲੋੜਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 'ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਜ਼' ਸਟਾਈਲ ਵਾਲੀ ਇਹ ਫੈਕਟਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 579 (ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ) ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਅਸਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਨੀ ਲਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਦੋ ਭਾਈਵਾਲਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕਨੂੰਈਆ ਲਾਲ ਨੇ ਗੋਲਡਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। . ਮਾਰਚ, 1954 ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਤ ਪਾਵਰਲੂਮਾਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈਆਂ। ਰਾਮ ਲਾਲ ਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ 'ਰਵਿੰਦਰ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼' ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸੀ

ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਮ ਲਾਲ ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲ* ਜਾਂ ਰਵਿੰਦਰ ਵੇਵਿੰਗ

ਮਿੱਲਜ਼ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ- ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਰਖਾਨੇ ਵਿੱਚ 16 ਤੋਂ 17 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ। ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕਨੂੰਈਆ ਲਾਲ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਘਨ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਵਿੰਦਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਵੇਵਿੰਗ ਲਿੱਲਜ਼ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਾਮ ਲਾਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ 50 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਇਤ, ਜੇ . ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ 50 ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 383 ਵਿੱਚ (ਰਾਧੇ ਸ਼ਾਮ ਬਨਾਮ.

ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ) ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ:- ਇੱਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਤੰਬਰ, 1951 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ, ਕਥਿੱਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਆਨ ਚੰਦ, ਸਿਰੀ ਗੋਪਾਲ, ਬਾਲ ਕਿਸ਼ਨ, ਯਸ਼ ਪਾਲ, ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਰਾਧੇ। ਸ਼ਾਮ. ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ 18 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਐੱਫ.ਐੱਚ.ਸੀ.ਟੀ. ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਭੰਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਤੰਬਰ, 1954 ਵਿੱਚ, ਰਾਧੇ ਸ਼ਾਮ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ੈੱਡ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਛੇ ਪਾਵਰਲੂਮ ਲਗਾਏ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਕਾਰਖਾਨੇ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਜਵਾਬ- ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਡੈਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।

ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 2 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਡੁਇਟ, ਜੇ. 50 ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ, ਫੈਕਟਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

ਈਸ਼ਵਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਅਤੇ 1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 535 (ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਜੇ ਵੁਲਨ, ਐਸਡੀ ਸਿਲਕ ਜੇ ਮਿਲਸ ਵੀ. ਰਿਜਨਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਫੰਡਵੀ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਹੋਰ) ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜੂਨ, 1954 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਈਪੀ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿਲਜ਼ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਨਿਰਮਾਣ ਫੈਕਟਰੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ - ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਲੀ ਚਰਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ - ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ - ਹਰੇਕ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। 6 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ, ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 14 ਪਾਵਰਲੂਮ ਅਤੇ ਕਾਲੀ ਚਰਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 14 ਪਾਵਰਲੂਮ ਡਿੱਗੇ। ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ 14 ਲੂਮ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਖੰਨਾ, ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਖੰਨਾ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 14 ਲੂਮਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿਲਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਕਟਰੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 534 ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਕਾਲੀ ਚਰਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ 14 ਪਾਵਰਲੂਮਾਂ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ-ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਵ ਨਾਥ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਵਿਜੇ ਵੁਲਨ ਨਾਮਕ ਟਾਇਲ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਦੀਖੜੀ ਅਤੇ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ

ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨਾ -----ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਬੁਲਟ ਦਾ ਗਠਨ, ਜੇ. ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪਾਵਰਲੂਮਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਅਸਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਹੁਣ ਜੂਨ, 1954 ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਸਿਵਲ ਰਿਟਸ ਨੰ. 534 ਅਤੇ 535 ਆਫ਼ 1956) ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 603 (ਮੈਸਰਜ਼ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ) ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ: ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਸਾਥੀ-ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਸਿੰਘ - ਇਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਕਰਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਭਾਈਵਾਲੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਨੂੰ ਭੰਗ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲ ਗਿਆ, 10 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਨੂੰ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ-ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਪਿਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ—ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਮੈਸਰਸ ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਨਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਚਿੰਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਫੈਕਟਰੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਤੋਂ, ਇਸ ਫੈਕਟਰੀ - ਭਾਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਨਵੀਂ ਫੈਕਟਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਏ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਫੈਕਟਰੀ - ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954,

ਗੋਲਡਨ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਜ਼ ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਕਿ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ

ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਆਖਰੀ ਕੇਸ 1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 32 ਹੈ (ਸ੍ਰੀ ਮੋਤੀ ਸਾਗਰ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ)। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ- ਡਿਫਿਨਿਟ, ਜੇ. ਯੂਯੂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ, ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਨਿਰਮਾਣ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਸ਼ਟ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ, 1950 ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 180 ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੋਤੀ ਸਾਗਰ ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਸਨ- ਮਦਨ ਚੰਦ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਸਤ ਪਾਲ ਕਪੂਰ। 1 ਮਈ ਨੂੰ, 1955, ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਮਦਨ ਚੰਦ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਸਤ ਪਾਲ ਕਪੂਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੋਤੀ ਸਾਗਰ ਨੇ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 13 ਜੁਲਾਈ 1955 ਨੂੰ, ਮੋਤੀ ਸਾਗਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ। ਪੁਰਾਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸੈੱਡ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸਨੇ ਚਾਰ ਪਾਵਰਲੂਮ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਜੀ.ਐਮ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ 13 ਜੁਲਾਈ 1955 ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ^ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (1955 ਦੇ 291, 1955 ਦੇ 383, 1955, 534, 1956, 535, 1956, 579, 1956, 603, 1956 ਅਤੇ 1957 ਦੇ 32, 1957 ਦੇ 32, 1957 ਦੇ 32) ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ , ਪੂਰਨ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ.

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰੁਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜੇਬਾ